

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 74.

Tredie Session.

53de Møde.

Løverdagen den 10de Januar.

(Fortf.)

Ordføreren: Jeg skal kun i Anledning heraf tillade mig at bemærke, at, dersom den ærede Talers Forslag, med Hensyn til Fjernelsen af saadanne Tilberedelser, som f. Ex. Svovltrensning i Apothekerne, skulde gaae igjennem, da vilde Bestemmelsen herom komme til at staae i Modstrid til andre Pligter, som paaahvile Apothekerne, og navnlig til den, at de saavidt muligt selv skulde tilvirke deres chemiske Præparater, ligesom ogsaa til den Pligt, de have, at sørge for Uddannelsen af de unge Mennecker, som de have i deres Officiner. Førrigt er den Dunst, der især er nævnt som uleiliggende, ikke værre end den som fremkommer ved Hospitaller og andre Steder ved Benyttelse af Svovlbade. Der maa gjøres Forskiel mellem de Næringsveie, hvormed er forbundet stadig Forulempelse ved Uddunstninger eller skadelige Afkob, og dem, som kun engang imellem medføre saadanne, og hvor de egentlig ikke hidrøre fra Næringsveiens Hovedbestanddele. Udvalget vil gjerne indrømme, at Udkastet kunde have været mere omfattende i mange Henseender, men, naar der skal udfomme en Lov som denne, troer jeg ikke, at den kunde tage meget Mere med. Der er jo nu her leveret et Grundlag, hvorpaa der senere maaskee kan arbeides videre, dersom Tiden fremkalder en Trang til Mere.

Justitsministeren: Med Hensyn til S 1, som for Tiden er under Behandling, er der fremført nogle almindelige Grindringer. Saaledes have enkelte ærede Landstingsmænd formeent, at de Næringsveie, som her handles om; muligen ikke ere saa skadelige for Sundheden, at en saa gennemgribende Foranstaltning reifærdiggjøres, som her er bragt i For-

slag, nemlig, at disse Næringsveie i Reglen for Fremtiden ikke maae udøves i selve Byen, og, naar det ikke kan ansees godtgjort, at de nævnte Næringsveie ere af en skadelig Besskaffenhed, saa mene de heller ikke at kunne stemme for denne Paragraph. Jeg har allerede under 1ste Behandling bemærket, at jeg ikke personligt besidder de Indsigter, som ere fornødne til at bedømme disse Forhold; men jeg skulde dog antage, at det maa ansees saa tilstrækkeligt oplyst, at virkelig de Næringsveie, som her omtales, ere saa skadelige, enten hver enkelt af dem eller i alt Fald, naar de udøves i stor Mængde, at der er fuld Føie til at gaae den Vej, som af Regjeringen er bragt i Forslag. Det er ikke første Gang, at et saadant Forslag gjøres; men i en lang Række af Aar har der flere Gange været ventileret om at træffe lignende Foranstaltninger. Det er vistnok saa, at de komme i Strid med de enkelte Næringsdriwendes Interesse, og dette har ogsaa medført, at man har havt Betænktheder ved at gennemføre dem, idet man, som man har udtrykt sig i de tidligere Bestemmelser, har villet opsætte Foranstaltningerne til bedre Lider; men Sagen er bestandigt paany bleven bragt paa Bane af den Autoritet, som det paaligger at paasee Sundhedspleien, og hos hvilken man maa antage, at de fornødne Kundskaber ere tilstede. Saaledes har atter det kgl. Sundhedscollegium indtrængende andraget paa, at der dog endelig maatte gjøres Noget i den Retning, hvorom her er Tale. Der blev derfor nedsat en Commission, som bestod deels af sagkyndige Medlemmer, deels af saadanne, som efter deres Stilling have at paasee de Næringsdriwendes Lary, og tildeels selv ere Næringsdrivende. Denne Commission har meent, at der nødvendigt maatte skee Noget i den Retning, her handles om, og har i det Væsentlige udarbejdet det Forslag, som her